

- unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego nr 000733282-0001;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 6 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 62 i 63 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2016 r. – Šroubárna Ždánice/Rada

(Sprawa T-442/16)

(2016/C 392/55)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Šroubárna Ždánice a. s. (Kyjov, Republika Czeska) (przedstawiciel: M. Osladil, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Unii Europejskiej odszkodowania na jej rzecz w wysokości 75 502 534 CZK,
- obciążenie Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, zgodnie z którym spełnione zostały wszystkie przesłanki powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej za szkodę, zgodnie z art. 268 TFUE w związku z art. 340 ust. 2 TFUE:

- nakładając cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone następnie na taki przywóz z Malezji, Unia Europejska naruszyła ciążące na niej obowiązki wynikające z jej uczestnictwa w WTO, a w szczególności obowiązki wynikające z porozumienia antydumpingowego;
- naruszenie porozumienia antydumpingowego doprowadziło do naruszenia art. 216 ust. 2 TFUE;
- w następstwie niezgodnego z prawem działania Unii Europejskiej strona skarżąca poniosła szkodę w wysokości 75 502 534 CZK;
- wskazana powyżej szkoda pozostaje w związku przyczynowym z niezgodnym z prawem działaniem Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2016 r. – Hiszpania/Komisja

(Sprawa T-459/16)

(2016/C 392/56)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Sampol Pucurull, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/1059 z dnia 21 czerwca 2016 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim dotyczy ona niektórych przypadków pomocy obszarowej Królestwa Hiszpanii, i wyłącza kwotę 262 887 429,57 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dzielący się na dwie części.

1. Skarżąca twierdzi, że zastosowana przez Komisję korekta ryczałtowa narusza art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 Rady z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005 L 209, s. 1) oraz wytyczne z 1997 r. (dokument VI/5330/97) dotyczące warunków, jakie powinny być spełnione w celu zastosowania korekty finansowej w wysokości 25 % lub 10 %. To naruszenie skutkuje przekroczeniem granic, które wiążą Komisję przy wykonywaniu jej uprawnień dyskrecjonalnych i naruszeniem zasad proporcjonalności i pewności prawa.
 - W pierwszej kolejności władze hiszpańskie uważają, że szereg korekt ryczałtowych naruszył art. 31 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005, w związku z wytycznymi z 1997 r. i z zasadą proporcjonalności, gdyż Komisja nie dysponowała poważnymi i zasadnymi wskazówkami w celu stwierdzenia, iż należało zastosować korektę finansową w wysokości 25 % w odniesieniu do zalesionych pastwisk w latach 2009–2013, z wyjątkiem zalesionych pastwisk pięciu wspólnot autonomicznych w roku 2009, w którym uznano, że znajduje zastosowanie art. 73a ust. 2a rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. 2004 L 141, s. 18).

Władze hiszpańskie kwestionują także zastosowanie przez Komisję korekty ryczałtowej w wysokości 10 % w odniesieniu do lat 2009–2013 w odniesieniu do pastwisk z krzewami i w odniesieniu do zalesionego pastwiska rodzaju „dehesa” w 2009 r.

- W drugiej kolejności władze uważają, że zaskarżona decyzja narusza art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, w związku z zasadami proporcjonalności i pewności prawa, ponieważ Komisja nie uwzględniła art. 73a ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 796/2004, w związku z art. 137 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003.

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2016 r. – Republika Portugalska/Komisja Europejska

(Sprawa T-462/16)

(2016/C 392/57)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska